Noi recorduri mondiale stabilite de sportivii sovietici

MOSCOVA, 19 (Agerpres). — TASS transmite:

Comisia de aviație sportivă de pe lângă aeroclubul central al URSS „V. P. Cikalov" a primit din partea Federației Internaționale de aviație (FAI) înștiințarea omologării ca un nou record mondial a performanței stabilite de planoristul A. Mednicov.

Acesta a efectuat la 24 iunie a.c. un sbor pe un traseu triunghiular în lungime de 100 km. realizând o viteză medie orară de 77,144 km. Această performanță depășește considerabil vechiul record mondial deținut de un planorist suedez.

★

BAKU, 19 (Agerpres). — TASS transmite:

În cadrul campionatului unional de haltere pe echipe care a avut loc la Baku, tânărul halterofil din Ivanovo, Alexandr Nikulin, a realizat o excelentă performanță. El a obținut la stilul „smuls" 112 kg. Acest rezultat depășește recordul mondial oficial (111 kg.) aparținând sportivului sovietic Vladimir Svetilko.

PASA IN JOCUL DE HOCHEI PE GHIAȚĂ

A pasa, înseamnă a trece pucul unui tovarăș de echipă mai bine plasat care poate continua faza în condițiuni favorabile. In jocul de hochei unde tactica unei echipe este hotărîtoare pentru rezultat, a pasa la momentul și locul potrivit înseamnă a asigura succesul temelor tactice.

In general, antrenamentul echipelor care cuprind începători se axează pe pasa elementară, adică a pasa în doi, în trei, jucători cu direcția în lateral sau în adâncime, cu ambele fețe ale lamei crosei sau, pasa cu mantinela. Antrenorii trebue să vegheze

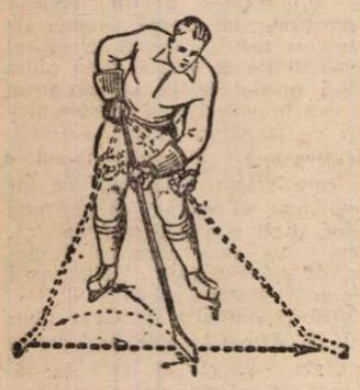

Fig. 1

în mod deosebit asupra felului cum jucătorii începători țin crosa. Mâna mai puternică (dreapta pentru dreptaci și stânga pentru stângaci) apucă mijlocul mânerului iar mâna de sprijin, mânerul crosei — numim mâner extrema de sus a crosei (vezi fig. 1). Mâna care ține jos crosa trebue să fie așezată cu degetul mare deasupra, astfel ca crosa să fie împinsă în pasă de palmă. Corpul va fi aplecat peste crosă, printr'o înclinare ușoară. Centrul de greutate ține seama de poziția picioarelor, crosa nefiind punct de sprijin.

Primele pase (pe ghiață sau în sală) vor fi făcute încet. Se ține seama de poziția pucului pe lama crosei, de intensitatea împingerii, de direcția precisă. Tehnica împingerii pucului spre direcția propusă se repetă cât mai mult. Numai după o repetare mare a mișcării, pasa poate intra în deprindere. Calitatea pasei se obține după o acumulare cantitativă. Jucătorii nu vor putea trece la o execuție mai rapidă fără să execute precis regulile mecanice ale mișcării (Tehnica înseamnă respectarea legilor mecanicii mișcării).

Prima pasă este pasa laterală. Doi jucători stau așezați pe aceeași linie. Ei își trec pucul unul altuia într'un ritm moderat și stând în loc. Aceeași pasă va fi executată apoi în mișcare. Adică, cei doi jucători merg încet unul lângă altul, așezați la o distanță de 1-2 metri. A treia pasă se execută în direcția înainte.

Faza a doua a lecției pasei este executată cu trei jucători, în loc, așezați la 1-2 metri unul de altul. Jucătorul din mijloc va fi în situația să primească pucul cu una din fețele lamei și să-l paseze cu a doua față. Jucătorul din dreapta va fi un dreptaci, jucătorul din stânga un stângaci. In lecția următoare, rolurile vor fi schimbate astfel ca jucătorii să se deprindă cu pasa atât depe stânga cât și de pe dreapta. In cele din urmă, jucătorul din centru va fi schimbat cu tovarășii săi, pentru ca să învețe oprirea pucului și imediata retransmitere.

Pasa în trei jucători se face apoi din mers și apoi din alergare.

Pasa înainte. — In tactica modernă de joc, pasa înainte (în adâncime) joacă un rol însemnat. Ea este practicată în tactica de joc „în plic" sau în simpla lansare a unui jucător în atac, din zona de apărare.

Pasa înainte se învață prin plasarea jucătorului primitor la diferite distanțe înaintea jucătorului care conduce pucul. Cea mai obișnuită pasă este aceea în paralelă cu mantinela. Jucătorii stau la distanță de patru metri unul de altul. Pasa se face paralel cu mantinela, jucătorul primitor urmând să reia pucul din mișcare și cu start scurt, să continue cursa.

Jucătorii, în cadrul tacticii stabi-

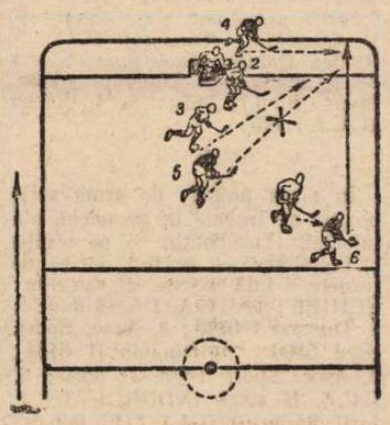

Fig. 2

lite, vor lua anumite poziții pe teren. De pildă, nu este obligatoriu ca jucătorul primitor să fie exact în traectoria pucului. El poate avea o poziție apropiată drumului probabil al pucului, astfel că apărarea să nu sesizeze clar intenția omului care conduce pucul și să zădărnicească atacul. Să luăm o situație în care jucătorul nr. 6 (vezi fig. 2) are pucul. El are în stânga pe tovarășul de echipă nr. 5, care este blocat de apărătorul nr. 3 care barează drumul spre poartă. In fund, se află jucătorul partener nr. 4, al cărui apărător direct cu nr. 2, este în fața porții. Normal, deci pasa trebue să ajungă la nr. 4. Din spatele porții unde se află, jucătorul din atac cu nr. 4 se repede la colțul mantinelei unde jucătorul nr. 6 pasează pucul. Iată deci o situație în care pasa în adâncime va obliga apărătorii la o manevră de eliberare a spațiului vulnerabil din fața porții și în care pasa în adâncime are un rol important.

Desigur că pasa în adâncime are variante după situația dată. Să luăm exemplul unui atac pe centru. Un jucător aleargă fără puc spre linia albastră și altul este în urmă cu pucul. Cel care se află la linie, va primi pucul din urmă și va încerca fie shotul, fie pasa

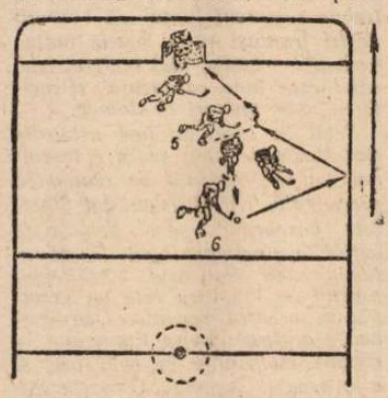

Fig. 3

înapoi, lateral sau în adâncime spre mantinelă, de unde va relua.

Pasa cu mantinela.— Când pasa cu jucătorul partener nu este posibilă, pasa cu mantinela este folosită fie pentru a continua singur un atac, fie de a trece pucul unui jucător plasat înainte. Jucătorii trebue să cunoască dinainte elasticitatea mantinelei și traectoriile probabile ale pucului. Fără cunoașterea acestor elemente, pucul nu se duce în direcția voită.

Pasa în mantinelă se face pentru a depăși un apărător sau mai mulți. Jucătorul care conduce pucul lângă mantinelă, lasă impresia că trece pucul spre mijlocul terenului, pune pe picior greșit apărătorul și apoi pasează în mantinelă, patinează rapid înainte și reprimește pucul. Este cea mai simplă pasă cu mantinela.

Foarte eficace este pasa în mantinelă pentru așezarea unui tovarăș de echipă în poziție de shot. Să privim figura nr. 3. Jucătorul nr. 6 în posesia pucului este atacat de doi apărători. Jucătorul partener nr. 5 este în spatele celor doi apărători. Pucul este trimis în mantinelă, trece prin spatele celor doi apărători, ajunge la jucătorul nr. 5 care trage la poartă.

Desigur că despre pasă se pot nota numeroase variante. Am ales cele mai simple probleme care trebue studiate de antrenori și jucători și aplicate pentru ridicarea măestriei sportive a jucătorilor noștri.

(Desenele care ajută acest text sunt reproduse din cartea lui A. V. Tarasov).

ART. VOGEL

Din problemele arbitrajului

In activitatea sportivă un rol deosebit de important revine arbitrilor, care au sarcina de a supraveghea buna desfășurare a manifestațiilor sportive și respectarea prevederilor regulamentare, sancționând orice abatere dăunătoare respectivei întreceri.

De aceea, este necesar să se acorde o mare grijă pregătirii cadrelor de arbitri — ca și educării lor în spiritul unei morale sănătoase — pentru ca mișcarea noastră de cultură fizică și sport să poată progresa din zi în zi mai mult.

Iată, în rândurile de mai jos, unele aspecte ale acestei probleme.

SA FORMAM ARBITRI DE SCRIMĂ !

In scrimă, problema arbitrajului constitue încă una din marile lipsuri. Fără îndoială, vina este în cea mai mare măsură a comisiei centrale de scrimă, care nu s'a preocupat de creșterea noilor cadre în așa fel încât la fiecare match să fie delegat câte un arbitru neutru, care să nu favorizeze o parte sau alta.

După cum se știe, noua formulă de arbitraj este următoarea: un arbitru din partea unei echipe arbitrează patru asalturi, iar celălalt, din partea echipei adverse, alte patru asalturi.

In multe cazuri, arbitrajul este bun și arbitrii sunt în mare majoritate obiectivi. Dar, în unele cazuri, arbitrul judecător caută să „tragă" de partea echipei respective, pentru a-i acorda victorii nejuste.

Un caz elocvent s'a petrecut cu ocazia întâlnirii desfășurate la Cluj, între echipele C.C.A. și Știința Cluj în cadrul celei de a opta etape a returului. Din partea echipei C.C.A. arbitra scrimeurul Cornel Georgescu, iar din partea Științei Cluj a fost delegat tov. Potra. După primele opt asalturi la sabie, scorul era de 7—1 în favoarea echipei C.C.A. Văzând că șansele clujenilor sunt reduse, arbitrul Potra a început să „tragă" acordând echipei Știința Cluj victorii nemeritate, așa cum a recunoscut el însuși. Tovarășul Potra a explicat apoi „că i-a făcut impresia că și Cornel Georgescu a „tras" de echipa sa" și... el i-a urmat exemplul!

Acest fel de „arbitraj" este cu totul nesănătos și dăunător. Atitudinea „arbitrului" Potra este incalificabilă și ea vădește o mentalitate învechită și condamnabilă, care trebue schimbată fără întârziere.

Iar comisiei centrale de scrimă îi revine sarcina de a forma cadrele de arbitri necesare desfășurării întâlnirilor de scrimă.

„ARBITRI" NEPREGĂTIȚI LA CICLO-CROS

Pentru buna desfășurare a ciclocrosurilor este necesar un corp de arbitri care să cunoască perfect regulamentul. Deasemenea, este necesar ca fiecare arbitru să cu[illegible] din vreme ceeace are de făcut.

La ciclo-crosul organizat de asociația Constructorul, pentru unele munci de arbitraj au fost aleși câțiva ucenici dela una din școlile care fac parte din asociație. Acestora le-a fost încredințată — ce e drept — cea mai ușoară treabă din organizare, însă nu cea mai puțin importantă. Anume, trebuiau să arate concurenților tăblițele care le indicau cum trebue să parcurgă porțiunea următoare: pe bicicletă sau pe jos. Cum afară era frig și copiii nu stăteau în drum, ci se adăposteau pe după garduri sau case, nu puteau vedea când vin cicliștii. Aproape de fiecare dată primii care soseau la punctele respective depășeau zona fiindcă „arbitrul" îi vedea abia după ce trecea. In acest fel, de multe ori, cicliștii se auzeau strigați din urmă și chemați la... ordine.

Procedeul este, însă, total greșit și vina o poartă organizatorii care nu s'au îngrijit să pună la aceste puncte arbitri pregătiți.

In viitor, în cazul când se recurge la elemente nepregătite suficient trebue să se facă — în prealabil — un instructaj în care să li se arate importanța muncii pe care o au de îndeplinit.

UN ARBITRAJ CARE PERICLITEAZA SĂNĂTATEA SPORTIVULUI

In cadrul campionatului de popice al R.P.R. se disputa finala probei pe echipe între colectivele Progresul ICO și Metalul Sibiu.

Unul dintre echipierii orădeni, după ce a tras câteva bile, a suferit o luxație la mână. Desigur că în această situație îi era foarte greu să continue să mai tragă restul de bile deoarece nu mai putea avea siguranță în mână și — în afară de aceasta — cu fiecare lovitură starea mâinii se agrava.

Cum era și normal, el a cerut arbitrului să i se dea voie să părăsească pista și în locul lui să intre o rezervă. Cererea sa era perfect întemeiată și în conformitate cu regulamentul. Arbitrul însă nu a vrut să-i ia în considerație cererea și l-a obligat să continue. Jucătorul Iuliu Nagy a dovedit o disciplină exemplară și nu a protestat la decizia arbitrului, continuând să joace mai departe.

Să analizăm însă care au fost urmările acestei greșeli de arbitraj. Rezultatul pe care l-a obținut respectivul jucător a fost exact la jumătatea celui mai slab rezultat reușit de colegii săi de echipă.

Dacă numărul de puncte care despărțea Colectivul Progresul ICO de Metalul Sibiu n'ar fi fost mai mare el ar fi putut aduce chiar înfrângerea echipei sale. Deasemenea, s'ar fi putut întâmpla ca accidentul din cauza efortului depus, să aibă urmări grave.

Acesta este un exemplu al unei greșeli de arbitraj care poate periclita starea sănătății unui sportiv și care poate duce uneori și la vicierea rezultatelor.

Intensă activitate sportivă la sate

Mișcarea de cultură fizică și sport a pătruns până în cele mai îndepărtate colțuri ale scumpei noastre patrii. Zeci de mii de colectiviști și țărani muncitori se întrec astăzi pe sutele de terenuri de sport construite prin muncă voluntară.

In nenumăratele competiții sportive, țăranii muncitori își întăresc sănătatea, își otelesc trupurile, află noi puteri pentru muncă.

★

In satele din raionul Snagov— ne scrie corespondentul nostru Florian Stănescu — colectivele sportive își sporesc numărul membrilor, se construesc noi terenuri de sport, noi echipe iau ființă iar concursurile sportive temeinic organizate sunt tot mai numeroase.

Căminul cultural, construit în satul Coadele prin munca voluntară a sătenilor, a fost înzestrat cu o masă de tenis și cu patru jocuri de șah. Pentru căminele culturale din satele Spanțov și Negrești din raionul Oltenița au fost confecționate deasemenea douăzeci de șaluri și patru mese de tenis. Pentru a spori numărul șahiștilor, colectivele sportive din comunele Clinceni-Slobozia, raionul Mihăilești, Vasilați, raionul Brănești și Cartojan din raionul Crevedia, au organizat cursuri de inițiere. Astfel, peste 400 de țărani muncitori au învățat să joace șah.

O bogată activitate desfășoară și colectivul sportiv din comuna Paltin, raionul Vrancea — ne relatează corespondentul nostru Cristian Porumboiu. Având sprijinul permanent al sfatului popular și al organizației UTM, consiliul provizoriu al colectivului sportiv din comuna Paltin a reușit încă dela început să antreneze în activitatea sportivă un mare număr de țărani muncitori. Și rezultatele n'au întârziat să se arate. 25 de țărani muncitori sunt astăzi purtători ai insignei GMA, secțiile de volei, fotbal și atletism desfășoară o activitate intensă iar echipamentul procurat din timp este bine păstrat și îngrijit.

Din inițiativa medicului Finescu, care prin munca sa a ajutat în mare măsură colectivul sportiv, a început amenajarea unei săli pentru lupte și s'a confecționat o saltea necesară pentru antrenamente.

In cadrul pregătirilor de iarnă, țăranii muncitori sportivi din comuna Paltin au amenajat și o pârtie de schi pe coasta muntelui. Acum, țăranii muncitori așteaptă cu nerăbdare începerea sezonului sportiv de iarnă, hotărîți să obțină rezultate cât mai bune.

Concursul halterofililor de categoria grea

Sportul halterelor ia o desvoltare din ce în ce mai mare în cele mai multe centre muncitorești din țara noastră. Intr'adevăr, un mare număr de tineri muncitori au început să practice acest sport și folosind în pregătirea lor înaintatele metode de muncă ale renumiților halterofili sovietici, realizează neîncetat performanțe și recorduri de valoare.

O importanță deosebită în popularizarea acestei discipline sportive au avut-o în acest an concursurile pe categorii, în cadrul cărora s'au întrecut cei mai buni halterofili din țara noastră. Concursurile desfășurate până acum la Galați (categoria cea mai ușoară), Constanța (categoria semi-ușoară), Petroșani (categoria ușoară), Reșița (categoria mijlocie) și Hunedoara (categoria semi-grea) s'au bucurat de succes, deși unele dintre ele au avut unele lipsuri organizatorice.

Ultimul din această serie de concursuri se va desfășura la 22 Decembrie la Orașul Stalin, când se vor întâlni cei mai buni halterofili de categorie grea din țară. Cu acest prilej se vor întrece o seamă de sportivi de valoare printre care se numără: *Gheorghe Piticaru* (Dinamo București), *I. Curelea* (Flamura Roșie UTA), *Gh. Damian* (Flamura Roșie UTA), *Wilhelm Hollo* (Știința Cluj), *Alexandru Cosma* (Dinamo București), *Ilie Dancea* (Casa Centrală a Armatei), *Silviu Cazan* (Casa Centrală a Armatei), *Eremia Delcă* (Casa Centrală a Armatei) și *Petre Marc* (Metalul Timișoara).

Această întrecere este așteptată cu un deosebit interes de către sportivii noștri.